Приключенията на Лео Листчето

Проект
"Малки герои за голямата природа"
се изпълнява с финансовата подкрепа на
Столична община - Програма „Европа“ 2026
от сдружение "Кредо футури",
в партньорство с 144 Средно училище "Народни Будители"

По идея на: Мира Калоянова, Георги Пондев, Елена Димитрова, Николай Борисов, Теодора Вълчева, Борислав Чернев, Калина Среброва, Максим Велинов, Яна Костова, Виктор Асенов, Изабела Маркова, Кристиан Лазаров, Елица Бояджиева, Алекс Драгнев, Невена Златева, Мартин Вихренов

Мненията и/или заключенията, изразени в материала, не представляват официално становище на Столична община.

Добре дошли в чудния свят на Лео Листчето – място, където дърветата могат да говорят, капките вода разказват истории, а едно малко листенце може да промени целия свят! В своите приключения Лео среща весели приятели, необикновени герои и понякога малко пакостливи злодеи. Заедно те откриват защо трябва да пазим природата, да пестим водата, да разделяме отпадъците, да се грижим за дърветата и да пазим въздуха чист. Тези приказки са покана към всяко дете да види, че и най-малката добра постъпка има значение. Защото голямата промяна започва от една малка крачка, една усмивка и едно смело листенце – Лео.

Сканирайте QR кода и се присъединете към подкастите с още забавни приключения на Лео Листчето, интересни истории и полезни съвети как заедно да пазим природата чиста, зелена и щастлива.

МОЯТА ПЛАНЕТА!
БОКЛУК ДАВА СИЛА!

Лео Листчето и първата среща с Мраколис

В самия край на големия градски парк, там където дърветата шепнеха на вятъра, живееше едно малко горско същество. Казваше се Лео Листчето. Главата му беше украсена със свежо зелено листо, очите му блестяха от любопитство, а в джоба си винаги носеше малка лупа, компас и тефтер с надпис:

„Детектив на природата.“

Всяка сутрин Лео обикаляше парка.

– Добро утро, дъбчо! Добро утро, косове!

Добро утро, катерички! – поздравяваше той.

И винаги си задаваше един и същи въпрос:

– Какво ново мога да науча днес?

Но една сутрин паркът беше необичайно тих.

Птичките не пееха. Катеричката Рижка седеше натъжена върху един пън. А цветята бяха скрили цветовете си под купчина хартийки и пластмасови бутилки.

– Това не е възможно! – възкликна Лео. Само вчера тук всичко беше чисто. Той коленичи и огледа земята с лупата си.

– Интересно...

До една празна бутилка имаше странен отпечатък. Не приличаше нито на човешка обувка, нито на лапа на животно.

– Това е загадка! – прошепна Лео.

Тъкмо отвори своя детективски тефтер, когато от най-високия клон долетя старата сова професор Совадий.

– Знаех си, че ще забележиш следата.

– Вие познавате ли този отпечатък?

Старата сова въздъхна тежко.

– Надявах се никога повече да не го видя...

– Чий е?

– На Мраколис.

Лео никога не беше чувал това име.

– Кой е Мраколис?

Совадий свали очилата си.

– Много отдавна той бил пазител на природата. Но вместо да се радва на зелените гори, започнал да събира чуждите отпадъци, да ги трупа и да черпи сила от тях. Колкото повече боклуци виждал, толкова по-могъщ ставал. Скоро сърцето му потъмняло и той забравил колко красива е чистата природа.

– Значи... някой нарочно е разхвърлял всичко?

– Страхувам се, че да.

В този миг въздухът застина. Листата спряха да шумят. От сенките зад стария дъб започна да се вие черен дим. Димът се завъртя като фуния и от него бавно се показа висока фигура. Мантията беше ушита от стари торбички, скъсани опаковки и пластмасови бутилки. Очите светеха в жълто.

По пръстите му се влачеха сиви пушеци.

– Ха... ха... ха...

– Най-после се завърнах... – прошепна непознатият.

– Ти ли си... Мраколис? – попита смело Лео.

– Именно.

Гласът му беше дълбок като буреносен облак.

– Докато хората хвърлят боклуци, аз ставам все по-силен. Скоро паркът ще бъде мой!

Той размаха ръце.

От един препълнен кош за боклук излетяха хартийки и опаковки. Вятърът ги понесе навсякъде.

Катеричката Рижка извика:

– Жълъдите ми!

Зайчето Скачко скри очи.

Таралежът Бодльо се заплете в найлоново пликче.

Лео стисна юмруци.

– Спри!

Мраколис се засмя.

– И как ще ме спреш? С магия?

Лео поклати глава.

– Не.

– Тогава с какво?

– С приятели.

Той извади малката си дървена свирка и свирна три пъти.

След миг от всички посоки започнаха да пристигат помощници. Катерички.

Птички. Таралежи. Зайчета. Дори двете костенурки от езерцето дойдоха бавно, но решително.

– Започваме! – каза Лео.

– План „Чист парк“!

Всички се заловиха за работа. Хартията се събираше отделно. Пластмасата – също. Стъклото намери своето място. Малките животни работеха рамо до рамо.

Лео забеляза нещо странно. Колкото повече отпадъци изчезваха, толкова по-блед ставаше Мраколис. Мантията му започна да губи цветовете си.

– Не... – прошепна той.

– Какво ми правите?

Совадий се усмихна.

– Не те побеждават с магия.

– Побеждават те с грижа.

Мраколис направи крачка назад.

После още една.

Тялото му се превърна в сив прах. Преди да изчезне, той се обърна към Лео.

– Това още не е краят... Ще се върна. Ще намеря нов начин да навредя на природата!

И се стопи като мъгла.

В парка отново се чу песента на птиците. Пеперудите запърхаха. Цветята повдигнаха главички.

Катеричката Рижка прегърна своя жълъд. Лео затвори детективския тефтер и се усмихна.

– Значи това е първата ни загадка.

Совадий кимна.

– И първата ви победа.

– Но не и последната.

Лео погледна към гората. Някъде далеч се чу тих, почти незабележим смях. Мраколис вече замисляше следващия си план. А Лео знаеше, че когато природата има нужда от помощ, истинските герои никога не се отказват.

Зеленият съвет на Лео

Всеки път, когато вдигнеш боклуче от земята и го изхвърлиш на правилното място, Мраколис става една идея по-слаб, а природата – една идея по-щастлива.

Стани детектив на природата!

Мисия №1: Победи Мраколис!

Мраколис е успял да разпръсне боклуци из парка. Лео има нужда от твоята помощ!

1. Кой къде отива?

Свържи отпадъците с правилния контейнер.

Вестник

Пластмасова бутилка

Стъклено шише

Метална кутийка

Подсказка:
Син контейнер – хартия
Жълт контейнер – пластмаса и метал
Зелен контейнер – стъкло

2. Намери грешките

Огради с кръг нещата, които НЕ трябва да се правят в природата.
Хвърлям опаковка на земята.
Събирам боклука след пикник.
Оставям пластмасова бутилка до дърво.
Използвам кошче за отпадъци.
Помагам да бъде чисто.

3. Детективски въпрос
Защо Мраколис става по-силен /огради в кръг/?
Защото вали дъжд.
Защото има много боклуци.
Защото птиците пеят.

4. Малка мисия у дома
Днес помогни на Лео /огради в кръг/!
Събрах поне 3 боклучета.
Изхвърлих ги на правилното място.
Разказах на някого защо е важно да пазим природата.

Лео Листчето и тайната на жадния дъб

След голямото почистване на парка всички бяха спокойни.
Птичките пееха. Катеричките скачаха от клон на клон. А Лео Листчето записваше в своя детективски тефтер:
„Случай №1: Победихме Мраколис. Но той обеща да се върне.“

– Надявам се да е избягал далеч –

каза зайчето Скачко.

Старата сова Совадий поклати глава.

– Не подценявайте Мраколис. Той винаги измисля нови номера.

На следващата сутрин Лео тръгна на обичайната си разходка. Изведнъж спря. Най-старият дъб в парка изглеждаше странно. Листата му бяха увиснали. Клоните му сякаш бяха натежали.

– Добро утро, дъбчо! – поздрави Лео.

Но дървото не отговори.

– Никога не е било така...

Той докосна кората. Беше суха. Много суха.

– Това е загадка! – каза Лео и отвори тефтера си.

Точно тогава долетя кълвачът Туп-Туп.

– Чу ли? – прошепна той

– Какво?

– Нощем някой обикаля около чешмата в парка.

– Чешмата?

– Да. И след това водата започва да тече без да спира.

Лео се замисли.

– Ами ако...

Преди да успее да довърши мисълта си, отнякъде се чу познат смях.

– Ха... ха... ха...

От сенките между дърветата се показа Мраколис.

Този път мантията му беше украсена със сухи листа. В ръката си държеше черен жезъл.

– Харесва ли ви моето ново заклинание? – засмя се той.

– Какво си направил? – извика Лео.

– О, нищо особено.

Само оставих чешмата да тече цяла нощ. Докато водата се губеше напразно, старият

дъб остана жаден.

– Но това няма смисъл! – каза Лео.

– Напротив. Колкото повече хора разхищават вода, толкова по-слаби стават растенията... а аз ставам по-силен!

Мраколис удари жезъла си в земята.

– Жадниус!

Вятърът стана горещ. Тревата започна да пожълтява. Малките цветя наведоха главички.

– Трябва да направим нещо! – извика Рижка.

Лео коленичи до дъба.

– Мисли... мисли...

Какво би направил един природен детектив?

Изведнъж чу тих звук

Кап... кап... кап...

– Чувате ли?

Всички се заслушаха. Звукът идваше от чешмата. Водата продължаваше да тече.

– Това е!

Лео, Рижка и Скачко хукнаха натам.

Наистина!

Никой не беше затворил крана. Лео внимателно завъртя дръжката

Кап...

Кап...

После звукът спря.

– Готово!

Но дъбът още изглеждаше тъжен.

– Само това няма да е достатъчно – каза Совадий.

– Защо?

– Дърветата имат нужда от време... и от грижа.

Животните веднага се заеха с работа.

Бобърът донесе кофи с вода Таралежите разрохкаха почвата около корените. Птичките донесоха семенца на нови тревички. Дори децата, които се разхождаха в парка, забелязаха какво се случва.

– Нека помогнем! – каза едно момиченце.

Всички заедно напоиха дъба.

След малко се случи чудо. Едно зелено листенце трепна.

После второ. После още десетки.

– Получава се! – извика Лео.

Мраколис отстъпи назад. Жезълът му започна да се напуква.

– Не!

Не може да бъде!

– Може – усмихна се Лео

– Водата не е за разхищение. Тя е живот.

Мантията на Мраколис стана по-светла. Черният му жезъл се разпадна на прах.

– Пак ще се върна! – ядоса се той.

– Имам още много магии

– А ние имаме още много приятели – отвърна Лео.

Мраколис изчезна сред облак прах

Слънцето огря парка. Старият дъб разлюля клоните си.

– Благодаря ви... – прошумоля той.

Лео се усмихна. В тефтера си написа:

„Случай №2: Победихме магията на разхищението. Всяка капка вода е ценна.“

Той затвори тефтера.

Знаеше, че някъде Мраколис вече подготвя следващия си коварен план.

Но и знаеше още нещо.

Докато има добри приятели, природата никога няма да остане сама.

Стани детектив на природата!

Мисия №2: Спаси всяка капка!

1. Кое пести вода?

Отбележи с правилните отговори.

☐ *Затварям чешмата, докато си мия зъбите.*

☐ *Оставям водата да тече, докато играя.*

☐ *Казвам на възрастен, ако видя течаща чешма.*

☐ *Поливам цветята вечер, когато не е много горещо.*

2. Намери натрапника

Кое НЕ се нуждае от вода?

Дърво

Цвете

Птица

Камък

3. Детективска загадка

Попълни липсващата дума:

Без вода няма .....

(Подсказка: Започва с буквата Ж.)

4. Малка мисия

Днес бъди помощник на Лео.

Проверих дали някоя чешма вкъщи капе.

Затворих добре крана след миене.

Разказах на семейството си защо трябва да пазим водата.

Лео Листчето и изчезналите пчелички

Една пролетна сутрин Лео Листчето се разхождаше из парка и си тананикаше весела песничка. Но скоро забеляза нещо странно.

Беше тихо. Прекалено тихо.

– Къде са пчеличките? – учуди се той.

Обикновено те жужаха около цветята, но сега нямаше нито една. Лео отвори своя детективски тефтер.

– Случай №3: Изчезналите пчелички.

Точно тогава долетя пеперудата Лилия.

– Лео, цветята плачат! Никой не ги посещава.

– Трябва да разберем защо.

Двамата тръгнаха по цветната алея. Скоро стигнаха до една полянка и ахнаха. Всички диви цветя бяха откъснати. Само зелените стъбълца стърчаха тъжно от земята. Изведнъж се чу познатият смях.

– Ха... ха... ха...

От сив облак излезе Мраколис.

– Харесва ли ви новият ми план? Ако няма цветя, няма да има храна за пчелите!

– Но защо? – попита Лео.

– Защото без пчели природата отслабва, а аз ставам по-силен!

Лео се замисли.

– Не можем да върнем откъснатите цветя... но можем да засадим нови!

– Отлична идея! – извика Лилия.

Всички приятели се заловиха за работа.

Катеричката Рижка донесе семенца. Зайчето Скачко разрохка пръстта. Таралежът Бодльо поливаше внимателно с малката си лейка. След няколко дни полянката отново се изпълни с шарени цветове.

И тогава се чу познатото:

– Бззз... Бззз...

Пчеличките се върнаха!

Те започнаха да събират нектар, а цветята сякаш се усмихваха.

Мраколис погледна ядосано красивата поляна.

– Пак ми развалихте плана! Но няма да се откажа!

Той изчезна сред сив дим.

Лео се усмихна.

– Докато пазим цветята, винаги ще има пчели. А когато има пчели, природата е жива.

В тефтера си той записа:

„Случай №3 е решен. Понякога едно малко цвете може да помогне на цялата природа.

Стани детектив на природата!

Мисия №3: Помогни на пчеличките

1. Кое е любимо на пчелите?

Огради верния отговор.

Цветя

Камъни

Картонени кутии

2. Вярно или невярно?

☐ *Пчелите помагат на растенията да растат.*

☐ *Добре е да късаме всички цветя в парка.*

☐ *Ако засадим цветя, пчелите ще имат повече храна.*

3. Малка мисия

Ако имаш градина, двор или балкон, засади цвете или помогни на възрастен да го направи. Ако нямаш, преброй колко различни цветя можеш да откриеш при следващата си разходка.

Лео Листчето и реката без рибки

Един топъл летен ден Лео Листчето тръгна към малката рекичка до парка. Той винаги обичаше да спира там. Водата весело ромолеше, рибките скачаха, а водните кончета танцуваха над повърхността.

Но днес... Реката беше необичайно тиха.

– Къде са рибките? – учуди се Лео.

Той коленичи и погледна във водата. Тя беше мътна, а по брега се търкаляха пластмасови чашки, сламки и празни опаковки. Лео веднага отвори детективския си тефтер.

„Случай №4: Реката без рибки."

Точно тогава от водата подаде глава костенурката Черупка.

– Лео, рибките се изплашиха. Водата вече не е чиста.

– Но кой е направил това?

Познатият смях отекна между дърветата.

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи на брега с огромен чувал, пълен с отпадъци.

– Харесва ли ви новата ми река? Скоро никое животно няма да иска да живее тук!

Той разтвори чувала и силен вятър понесе отпадъците към водата.

– Не! – извика Лео

За щастие, приятелите му вече тичаха насам. Бодльо задържа бутилките с бодличките си. Рижка улови хартиите. Птичките събраха леките опаковки, преди да паднат във водата.А децата, които се разхождаха наблизо, донесоха чували за отпадъци и помогнаха да почистят брега. Когато и последната чашка беше събрана, водата започна да се избистря.

След миг...

– Пльос!

Една малка рибка скочи над водата. После още една. И още една.

– Те се върнаха! – зарадва се Лео.

Мраколис въздъхна недоволно.

– Пак ме победихте...

– Не ние – усмихна се Лео. – Чистата природа винаги побеждава.

Мраколис изчезна в облак сив прах, а реката отново запя своята весела песен.

Лео записа в тефтера си:

„Случай №4 е решен. Ако пазим реките чисти, всички животни ще имат дом.“

Стани детектив на природата!

Мисия №4: Спаси реката!

1. Кое НЕ трябва да попада в реката?

Огради верните отговори.

Пластмасова чаша

Рибка

Бананова кора

Празна бутилка

2. Помогни на Лео!

Напиши или кажи на глас три неща, които можем да направим, за да пазим реките чисти.

.....

.....

.....

3. Детективска загадка

Кой помогна първи да спре отпадъците?

☐ *Костенурката Черупк*

☐ *Таралежът Бодльо*

☐ *Мраколис*

Лео Листчето и гората без птичи песни

На следващата сутрин Лео Листчето се събуди от... тишина. Той скочи от леглото си от мъх и се заслуша. Нямаше веселото чуруликане на врабчетата. Не се чуваше песента на косовете. Дори кълвачът Туп-Туп не почукваше по дърветата.

– Това е много странно... – прошепна Лео.

Той веднага отвори своя детективски тефтер.

„Случай №5: Гората без птичи песни.“

По пътеката срещна совата Совадий.

– Птиците са изчезнали – каза тя разтревожено. – Никой не знае защо.

Докато двамата разговаряха, от гората се разнесе познатият зловещ смях.

– Ха... ха... ха...

Мраколис се показа зад един храст с огромен черен високоговорител.

– Харесва ли ви новото ми изобретение?

Той натисна едно копче.

БУУУМ! ТРЯЯЯС! БРРРР!

Шумът беше толкова силен, че листата затрепериха.

– Птиците се изплашиха! – извика Лео.

– Точно така! – засмя се Мраколис. – Когато в гората е шумно, никой не иска да живее тук.

Лео се огледа.

– Трябва да спрем шума!

Бобърът Боби бързо намери дебело

въже.

Катеричката Рижка ловко се покатери на дървото над Мраколис.

– Сега! – прошепна Лео.

Рижка пусна една голяма шишарка.

Туп

Тя падна точно върху копчето на високоговорителя шумът спря.

Настъпи тишина. След няколко секунди...

– Чурулик!

На един клон кацна малко врабче. После долетяха синигерите. След тях косът, сойката и кълвачът Туп-Туп. Цялата гора отново се изпълни с песни.

Мраколис се намръщи.

– Не мога да понасям това чуруликане

– А ние го обожаваме! – засмя се Лео

– Ще измисля нов план! – ядоса се Мраколис и изчезна в облак сив дим.

Лео записа в тефтера си:

„Случай №5 е решен. Птиците имат нужда от спокойствие, за да живеят щастливо.

Той вдигна поглед към небето.

Стотици птички пееха най-красивата песен, която паркът беше чувал.

Стани детектив на природата!

Мисия №5: Приятел на птиците

1. Кое плаши птиците?

Огради верния отговор.

Много силен шум

Дърветата

Цветята

2. Вярно или невярно?

☐ *Птиците обичат спокойните места*

☐ *Добре е да викаме силно до птичите гнезда*

☐ *Птиците помагат на природата.*

3. Малка мисия

Следващия път, когато си в парка, спри за една минута, затвори очи и преброй колко различни птичи песни ще чуеш.

Лео Листчето и планината от хартия

Един есенен ден Лео Листчето се разхождаше из парка и се любуваше на златните листа.

Изведнъж пред него се изправи огромна купчина хартия. Имаше стари вестници, тетрадки, картонени кутии и листове за рисуване.

– Как са се озовали тук? – учуди се Лео.

Той отвори детективския си тефтер.

„Случай №6: Планината от хартия.“

В този момент от върха на купчината се чу познатият смях.

– Ха... ха... ха...

Мраколис скочи отгоре и се поклони.

– Добре дошъл в моята Хартиена планина

– Защо си събрал толкова много хартия? – попита Лео.

– Защото, ако хората я изхвърлят без да я рециклират, ще трябват още дървета, за да се направи нова! Колкото по-малко дървета има, толкова по-силен ставам!

Лео погледна към стария дъб.

– Значи можем да спасим дърветата, ако рециклираме хартията!

– Познал си... но вече е късно! – засмя се Мраколис.

– Не е! – извика Лео.

Той свирна с дървената си свирка.

Рижка започна да събира кашоните. Бодльо търкаляше вестниците. Скачко подреждаше тетрадките. А Совадий показа на всички синия контейнер за хартия. Скоро купчината започна да намалява. Колкото повече хартия влизаше в контейнера, толкова по-малък ставаше Мраколис

– Не може да бъде! – извика той.

– Може! – усмихна се Лео. – От старата хартия може да се направи нова. Така се спасяват много дървета.

Накрая остана само едно малко листче. Лео го взе внимателно. От другата му страна имаше детска рисунка.

– Това листче още може да се използва – каза той. – Не

всичко трябва веднага да се изхвърля.

Мраколис тропна с крак.

– Пак ме победихте!

И изчезна в сив облак. Старият дъб разлюля клоните си.

– Благодаря ви, приятели!

Лео се усмихна и записа в тефтера:

„Случай №6 е решен. Всяко рециклирано листче помага на дърветата да останат живи.“

Стани детектив на природата!

Мисия №6: Спаси едно дърво!

1. Кое се изхвърля в синия контейнер?

Огради верния отговор.

Хартия

Бананова кора

Стъклена бутилка

2. Какво можеш да направиш с лист, на който едната страна е празна?

☐ *Да рисуваш на него.*

☐ *Да го хвърлиш веднага*

☐ *Да го намокриш.*

3. Детективска задача

Намери вкъщи три неща от хартия, които могат да бъдат рециклирани.

Напиши ги или ги покажи на възрастен:

.....

.....

.....

Лео Листчето и изгубеният дом на таралежчето

Една прохладна есенна сутрин Лео Листчето вървеше по любимата си горска пътека. Изведнъж чу тихо подсмърчане.

– Хълц... хълц...

Зад един пън седеше малкото таралежче Бодличко.

– Какво се е случило? – попита Лео.

– Не мога да си намеря дома – проплака таралежчето. – Вчера тук имаше голяма купчина листа, а днес е изчезнала.

Лео отвори детективския си тефтер.

„Случай №7: Изгубеният дом.

Докато оглеждаше мястото, той забеляза странни следи от метла.

– Някой е събрал всички листа – каза Лео.

Точно тогава се чу познатият смях.

– Ха... ха... ха...

Мраколис изскочи иззад едно дърво, яхнал огромна метла.

– Харесва ли ви колко е чисто? Няма листа, няма клонки, няма домове за малките животни!

– Но листата не са боклук! – възкликна Лео.

– За мен са! – засмя се Мраколис. – Колкото по-малко укрития има, толкова повече животните ще избягат!

Лео се замисли само за миг.

– Приятели, време е за работа!

Катеричката Рижка донесе сухи листа. Зайчето Скачко събра малки клонки. Птичките донесоха мъх. Бодльо внимателно подреди всичко под един храст. Скоро се получи мека, топла купчинка.

– Това е новият ти дом! – усмихна се Лео.

Таралежчето радостно се сгуши вътре.

– Толкова е уютно!

Изведнъж още две таралежчета изтичаха към купчинката. После едно бръмбарче се скри под листата. А калинката кацна върху тях

– Виждаш ли? – каза Лео на Мраколис.
– Един куп листа може да бъде дом за много приятели.

Мраколис намръщено хвърли метлата си.

– Отново ми провалихте плана!

Той изчезна в облак сив прах.

Лео затвори тефтера си и записа:

„Случай №7 е решен. Понякога това, което изглежда ненужно, е нечий дом.“

Стани детектив на природата!

Мисия №7: Намери дома!

1. Кой живее сред купчините листа?

Огради верния отговор.

Таралеж

Делфин

Пингвин

2. Вярно или невярно?

☐ *Купчините сухи листа могат да бъдат дом за малки животни.*

☐ *Всички листа в природата трябва да се събират.*

☐ *Таралежите търсят безопасни места, където да се скрият.*

3. Малка мисия

Когато си в парка или гората, огледай се внимателно. Колко различни животинки можеш да откриеш, без да ги безпокоиш?

Напиши броя тук:

.....

Лео Листчето и тайната на тъм-ната гора

Една вечер Лео Листчето остана по-дълго в парка, за да наблюдава звездите. Той обичаше нощната гора – тогава всичко изглеждаше вълшебно. Светулките танцуваха между тревите. Щурците свиреха своите мелодии. А малките животни тихо се прибираха по домовете си. Но тази нощ нещо беше различно. Гората беше прекалено светла.

– Какво става? – зачуди се Лео.

Светлината идваше от много силни лампи, поставени между дърветата. Совадий кацна до него и въздъхна.

– Някой отново е направил пакост.

Лео отвори детективския си тефтер. „Случай №8: Тъмната гора, която изчезна.“

– Кой може да иска гората да бъде светла през цялата нощ? – попита Лео.

В този момент се чу познатият смях.

– Ха... ха... ха...

От сенките излезе Мраколис.

Този път носеше шапка, покрита с малки електрически крушки.

– Добре дошли в моята блестяща гора!

– Но животните не могат да спят! – каза Лео.

– Точно това искам! – отвърна Мраколис. – Когато нощните животни се объркат, природата губи своя ритъм.

Лео погледна към една тъжна светулка.

– Тя не може да се вижда от собствената си светлина...

Лео разбра какво трябва да направят

– Трябва да оставим нощта да бъде нощ.

Приятелите му започнаха внимателно да гасят излишните лампи.

Една след друга. Накрая останаха само малките светлини, които показваха пътеките безопасно. И тогава се случи чудо. Звездите отново се видяха.

Светулките започнаха своя танц. Совите полетяха. Щурците запяха.

– Не! – извика Мраколис. – Моята светлина изчезва!

– Не всяка светлина е добра, ако пречи на природата – каза Лео.

Мраколис стана по-малък и по-блед

– Пак победихте...

Той се завъртя в облак от сив дим и изчезна.

Лео седна под старото дърво и погледна небето.

В тефтера си написа:

„Случай №8 е решен. Понякога природата има нужда не от повече светлина, а от малко тъмнина.“

Стани детектив на природата!

Мисия №8: Помогни на нощните животни!

1. Кой обича тъмната нощ?

Огради верните отговори:

Сова

Светулка

Слънце

2. Вярно или невярно?

☐ *Някои животни спят или ловуват през нощта.*

☐ *Много силните лампи могат да объркат животните.*

☐ *Колкото повече лампи има навсякъде, толкова по-добре е за природата.*

3. Детективска загадка

Лео вижда малка светулка през нощта

Защо тя свети?

☐ *За да украсява гората.*

☐ *За да общува и да се открива на други светулки.*

☐ *За да стане по-голяма.*

4. Малка мисия

Вечер вкъщи бъди помощник на Лео:

☐ *Изключих лампа, която никой не използва.*

☐ *Проверих дали електрическите уреди са изключени.*

☐ *Разказах защо е важно да пестим светлина.*

Лео Листчето и мистерията на изсъхналото цветно поле

Една сутрин Лео Листчето се събуди от странен сън. Сънуваше, че всички цветя в парка му шепнат:

– Помогни ни...

– Помогни ни...

Той бързо скочи от леглото си от мъх.

– Това не беше просто сън!

Лео грабна своя детективски тефтер и тръгна към любимото цветно поле. Но когато стигна там, очите му се разшириха. Вчера полето беше пъстро като дъга.

А днес...

Цветята бяха увехнали. Стъблата им бяха наведени. Пеперудите летяха объркано и търсеха къде да кацнат.

Лео записа:

„Случай №9: Изчезналите цветове на полето.“

– Какво се е случило? – попита той.

От тревата изпълзя малкият бръмбар Бруно.

– Някой е сложил странен прах върху земята. Цветята вече не могат да растат.

Лео веднага разбра.

– Мраколис!

Точно тогава небето потъмня.

– Ха... ха... ха..

Мраколис се появи с голяма торба в ръка.

– Познахте!

От нея извади сив прах.

– Това е моят прах на забравата. Когато хората забравят да се грижат за растенията, природата губи своята красота.

– Но цветята не са сами! – каза Лео.

Мраколис се засмя.

– И как ще ги спасиш?

Лео погледна полето.

После погледна приятелите си.

– Като им дадем това, от което имат нужда.

Рижка донесе семенца. Бодльо разрохка почвата около цветята. Птичките донесоха малки капчици вода. А децата, които играеха наблизо, помогнаха да засадят нови цветя. Всички работеха заедно. След няколко дни полето започна да се променя. Първо се появи едно малко зелено листо. После второ. После цяла група пъстри цветове. Пеперудите се върнаха. Пчеличките започнаха отново да жужат.

Мраколис гледаше ядосано.

– Не разбирам!

– Какво не разбираш? – попита Лео.

– Защо малките неща имат толкова голяма сила?

Лео се усмихна.

– Защото всяко малко семенце може да стане голямо цвете.

Мраколис въздъхна.

Сивият прах в торбата му изчезна.

– Това не е последният ми план!

И както винаги, той се скри в облак дим.

Лео затвори тефтера си.

„Случай №9 е решен. Природата расте, когато се грижим за нея.“

Стани детектив на природата!

Мисия №9: Помогни на цветята!

1. От какво се нуждаят растенията?

Свържи правилните отговори:

Растение →

☐ *Вода*

☐ *Слънчева светлина*

☐ *Грижа*

2. Кое помага на цветята?

Огради верните:

Засаждам цветя.

Стъпвам върху тях.

Поливам ги, когато имат нужда.

Хвърлям боклуци върху тях.

3. Детективска загадка

Какво може да стане от едно малко семенце?

☐ *Камък*

☐ *Цвете*

☐ *Пластмасова бутилка*

4. Малка мисия

Избери едно растение около теб и го наблюдавай.

Какъв цвят са листата му?

Има ли цветове?

.....

.....

Лео Листчето и загадката на замърсения въздух

Една сутрин Лео Листчето се събуди и веднага разбра, че нещо не е наред. Обикновено първият звук, който чуваше, беше песента на птиците. Но този път въздухът беше странен. Той не ухаеше на цветя. Не миришеше на свежа трева. Имаше тежък, сив облак над парка. Лео покри ноздрите си с малката си зелена кърпичка.

– Това не е обикновена мъгла...

Той извади своя детективски тефтер.

„Случай №10: Загадката на сивия въздух.“

Докато оглеждаше следите, Лео забеляза черни отпечатъци по пътеката.

– Някой е идвал насам.

Точно тогава от върха на хълма се чу:

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи с огромна машина на гърба си.

– Представям ви моята най-нова измислица – Машината за мрачни облаци!

– Какво прави тя? – попита Лео.

– Пуска сив дим във въздуха! Когато всички започнат да кашлят и растенията се натъжат, аз ставам по-силен!

Малките дървета започнаха да губят блясъка си. Птичките отлетяха. Пеперудите се скриха. Но Лео не се отказа.

– Всеки проблем има решение.

Той повика приятелите си. Рижка засади малки дръвчета. Бодльо помогна да се почистят листата около

тях. Птичките разнесоха семенца на нови растения. А децата от парка измислиха специален ден: ходеха пеша и караха велосипеди.

– Какво правите? – изненада се Мраколис.

– Помагаме на въздуха да стане чист – каза Лео.

Скоро около парка пораснаха много зелени растения Листата им започнаха да улавят праха. Вятърът разнесе сивия облак. Мраколис погледна машината си. Тя започна да се разпада.

– Не! Моите мрачни облаци!

– Чистият въздух е подарък за всички – каза Лео.

Мраколис се намръщи.

– Ще измисля още по-хитър план!

И изчезна в облак дим.

Лео записа в тефтера си:

„Случай №10 е решен. Дърветата, растенията и добрите навици правят въздуха по-чист.“

Той пое дълбоко въздух.

Този път миришеше на трева, цветя и ново начало.

Стани детектив на природата!

Мисия №10: Пази въздуха чист!

1. Кое помага на въздуха?

Огради правилните отговори:

Засаждаме дървета.

Ходим пеша или караме колело.

Оставяме колата да работи без нужда.

Грижим се за растенията.

2. Вярно или невярно?

☐ *Растенията помагат на въздуха да бъде по-чист.*

☐ *Димът е полезен за всички животни.*

☐ *Дърветата са важни за природата.*

3. Детективска загадка

Лео има избор:

Как да стигне до парка, без да замърсява въздуха?

☐ *Пеш или с велосипед*

☐ *Да хвърчи с машина за дим*

☐ *Да остави боклук по пътя*

4. Малка мисия

Днес направи едно зелено действие:

☐ *Разходих се пеша.*

☐ *Засадих или полях растение.*

☐ *Напомних на някого да пази въздуха чист.*

Лео Листчето и загадката на счупеното дърво

Една есенна сутрин Лео Листчето се разхождаше из парка, когато чу странен звук.

Пук!

Той се обърна и видя нещо тъжно. Младото дръвче до детската площадка беше счупено. Клоните му лежаха на земята, а малките му листенца бяха увиснали.

– Ох... кой ли е направил това? – прошепна Лео.

Той извади своя детективски тефтер.

„Случай №11: Счупеното дърво.“

Лео огледа внимателно мястото. Имаше следи от тежки стъпки. До дървото лежеше странен метален инструмент.

– Това не е случайност...

В този момент вятърът се завъртя и от него се появи познатият глас.

– Ха... ха... ха...

Мраколис излезе от сенките.

– Харесва ли ви моето ново дело?

– Ти ли счупи дървото? – попита Лео.

– Разбира се! – гордо каза Мраколис. – Ако няма дървета, няма сянка, няма дом за птиците и няма чист въздух. Тогава природата ще стане слаба!

Лео погледна малкото дръвче.

– Може да е малко, но има нужда от помощ.

– То вече е счупено! – засмя се Мраколис.

– Не всичко счупено е изгубено – отвърна Лео.

Той извика приятелите си. Бобърът Боби донесе малки дървени пръчки. Рижка намери здрави въженца. Бодльо внимателно помогна да се освободи почвата около корените. Всички заедно подпряха счупения клон и го привързаха внимателно.

След това Лео поля дръвчето с чиста вода.

– Сега трябва да му дадем време.

Дните минаваха.

Дъждът падаше.

Слънцето грееше.

А малкото дръвче започна да се възстановява.

Един ден на клона кацна птичка.

– То отново расте! – зарадва се Лео.

Мраколис наблюдаваше отдалеч.

– Как е възможно? – промърмори той.

– Защото природата е силна, когато се грижим за нея – каза Лео.

Мраколис сви рамене.

– Следващият ми план ще бъде още по-хитър!

И изчезна.

Лео записа в тефтера:

„Случай №11 е решен. Всяко дърво има значение, “

Той погали кората на дръвчето.

Стани детектив на природата!

Мисия №11: Помогни на дърветата!

1. Защо са важни дърветата?

Огради верните отговори:

Дават сянка.

Дават дом на птици.

Помагат за чист въздух.

Произвеждат боклук.

2. Какво правим, ако видим повредено растение?

☐ *Пазим го и търсим помощ.*

☐ *Чупим още клони.*

☐ *Поливаме го, ако има нужда.*

3. Малка мисия

Намери едно дърво около дома си или в парка.

Запиши:

Колко голямо е?

Как изглеждат листата му?

Лео Листчето и мистерията на изчезналите семена

Една ранна пролетна сутрин Лео Листчето отиде до малката градина в края на парка. Там приятелите му всяка година засаждаха цветя, зеленчуци и билки. Но този път нещо беше различно.Празни бяха всички малки лехички. Нямаше нито едно покълнало растение.

– Това е невъзможно! – възкликна Лео.

Само преди няколко дни всички семенца бяха засадени внимателно. Той извади своя детективски тефтер.

„Случай №12: Изчезналите семена.“

Лео започна да търси следи. Под една лейка намери малки черни отпечатъци. До оградата лежеше парче от сива мантия.

– Знам кой е бил тук...

Точно тогава от храстите се чу:

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи с голяма торба.

– Добре дошъл в моята празна градина!

– Къде са семената? – попита Лео.

– Скрих ги! – гордо каза Мраколис. – Без семена няма цветя, без цветя няма храна за пчелите, а без пчели природата ще стане слаба!

– Но семенцата имат огромна сила – каза Лео

– Малки зрънца? – засмя се Мраколис. – Какво могат да направят те?

Лео се усмихна.

– Ще ти покажем.

Всички приятели започнаха да търсят. Рижка намери следи около стария пън. Таралежчето Бодличко откри торбата, скрита под купчина листа. А децата от парка помогнаха да върнат семената в градината.

Внимателно ги засадиха. Поливаха ги всеки ден. Говореха им мили думи.

– Расти, малко семенце!

Минаха няколко дни. После седмица.

И един ден...

– Погледнете! – извика Лео.

От земята се подадоха малки зелени листенца. Всички се зарадваха. Скоро градината се изпълни с цветове. Пчеличките се върнаха. Пеперудите започнаха да летят. А Мраколис гледаше отдалеч.

– Как едно толкова малко нещо може да промени толкова много? – промърмори той.

– Защото всяко голямо дърво и всяко красиво цвете започват от едно малко семенце – каза Лео.

Мраколис поклати глава.

– Пак победихте...

Той изчезна в облак сив дим.

Лео затвори тефтера си и записа:

„Случай №12 е решен. Малките неща могат да създадат големи чудеса.“

Стани детектив на природата!

Мисия №12: Събуди градината!

1. Какво може да порасне от семенце?

Огради верните:

Цвете

Дърво

Играчка

Зеленчук

2. Подреди стъпките

Напиши цифри от 1 до 3:

Поливаме и се грижим за растението.

Засаждаме семенцето в почвата.

Появява се малко растение.

3. Детективска загадка

Защо пчелите имат нужда от цветя?

За да събират храна.

За да играят с листата.

За да строят къщи.

4. Малка мисия

Вземи едно семенце (с помощ от възрастен) и го засади в саксия или градина.

Наблюдавай го и запиши:

Кога се появи първото листо?

Лео Листчето и приключението на старата батерия

Един слънчев ден Лео Листчето вървеше по горската пътека, когато чу странно писукане.

– Пи-пи... пи-пи...

Той се огледа. Под един храст блестеше малко сребристо цилиндърче.

– Какво ли е това? – зачуди се Лео.

Той не го докосна, а внимателно извика совата Совадий.

– Това е стара батерия – каза совата. – Тя вече не работи, но не трябва да остава тук

Лео отвори своя детективски тефтер.

„Случай №13: Опасната батерия в гората.“

Той огледа мястото. Около батерията тревичката беше пожълтяла.

Едно малко цвете беше увяхнало.

– Някой я е изхвърлил тук – каза Лео.

Точно тогава от дърветата се чу познатият смях.

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи с джоб, пълен със стари батерии.

– Харесва ли ви моята нова идея?

– Какво си направил? – попита Лео.

– Събирам всички ненужни батерии и ги оставям сред природата! Колкото повече замърсявам почвата, толкова по-силен ставам!

Лео поклати глава.

– Батериите не са обикновен боклук. Те трябва да отидат на специално място.

– И къде е това място? – подигра се Мраколис.

– В специалните кутии за събиране на батерии.

Лео повика приятелите си. Рижка намери още няколко батерии, скрити край пътеката. Бодльо внимателно ги постави в малка кутия. Птичките помогнаха да проверят дали няма други опасни отпадъци около дърветата. А децата от парка занесоха батериите до специален контейнер за събиране. Когато последната батерия беше прибрана, тревичката сякаш въздъхна с облекчение. Малкото цвете отново вдигна главичка.

Мраколис погледна празния си джоб.

– Как така едно малко нещо като батерия може да създаде толкова проблеми?

– Защото някои малки неща имат голяма сила – каза Лео. – Затова трябва да ги използваме и изхвърляме правилно.

Мраколис се намръщи.

– Пак научихте природата на добър урок...

Той изчезна в облак сив дим.

Лео записа в тефтера си:

„Случай №13 е решен. Някои отпадъци имат специално място и никога не трябва да остават в природата.“

Той погледна към чистата гора и се усмихна.

– Дори една малка батерия може да направи голяма разлика.

Стани детектив на природата!

Мисия №13: Намери правилното място!

1. Къде отива старата батерия?

Огради правилния отговор:

В гората

В обикновения кош

В специален контейнер за батерии

2. Вярно или невярно?

☐ *Батериите могат да замърсят природата*

☐ *Можем да хвърляме батерии навсякъде.*

☐ *Има специални места за събиране на батерии.*

3. Детективска загадка

Лео намира стара батерия в чекмедже вкъщи.

Какво трябва да направи?

☐ *Да я остави на земята*

☐ *Да я занесе до контейнер за батерии.*

☐ *Да я хвърли в реката.*

4. Малка мисия

Провери с възрастен вкъщи:

Има ли стара батерия, която вече не се използва?

☐ *Да*

☐ *Не*

Ако има – помогни тя да стигне до правилното място!

Лео Листчето и вятърът, който разнесе пластмасата

Един ветровит пролетен ден Лео Листчето излезе на разходка в парка. Той обичаше да слуша как вятърът шепне между дърветата.

Но този път вятърът не носеше песента на птиците.

Той носеше... шумолящи торбички.

Шшшш...

Една пластмасова торбичка се завъртя около краката на Лео. Друга се закачи на един храст. Трета полетя към малкото езерце.

– Ох, това не е добре – каза Лео.

Той извади детективския си тефтер.

„Случай №14: Вятърът, който разнесе пластмасата."

Лео тръгна по следите на летящите торбички. Една беше спряла до цветната поляна. Друга лежеше близо до дома на таралежчето Бодличко. А трета почти беше попаднала във водата.

– Някой е оставил пластмаса в парка и вятърът я е разнесъл навсякъде – каза Лео.

Точно тогава небето потъмня.

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи, държейки огромна торба с пластмасови отпадъци.

– Харесва ли ви моят нов план?

– Ти ли остави всичко това? – попита Лео.

– Разбира се! – гордо каза Мраколис. – Пластмасата лети навсякъде, животните се объркват, а природата се задушава!

Лео се намръщи.

– Пластмасата може да бъде полезна, но не трябва да попада в природата.

– И как ще ме спреш? – засмя се Мраколис.

– С помощта на всички!

Лео свирна със своята дървена свирка. Приятелите му веднага дойдоха. Рижка събра малките парченца пластмаса около дърветата. Бодличко внимателно освободи храстите от торбичките. Птичките помогнаха да открият отпадъците по поляната. А децата от парка донесоха чували и събраха всичко разделно.

– Но какво ще правите следващия път? – попита Мраколис.

Лео се усмихна.

– Ще използваме по-малко пластмаса.

– Как?

– С платнени торбички, бутилки за многократна употреба и като използваме нещата повече от веднъж.

Мраколис погледна към чистия парк.

– Значи една торбичка може да се превърне в голям проблем...

– Точно така – каза Лео. – Но едно добро решение може да промени много.

Вятърът отново задуха. Този път носеше аромат на цветя. Нито една торбичка не летеше. Мраколис въздъхна.

– Пак ме победихте

И изчезна в облак сив дим.

Лео затвори тефтера си и записа:

„Случай №14 е решен. Когато намалим пластмасата, помагаме на цялата природа.“

Стани детектив на природата!

Мисия №14: Спри пластмасовата буря!

1. Какво можем да използваме вместо пластмасова торбичка?

Огради правилния отговор:

Торбичка за многократна употреба

Лист от дърво

Торба, хвърлена в реката

2. Вярно или невярно?

☐ *Пластмасовите отпадъци могат да навредят на животните.*

☐ *Добре е да оставяме торбички в парка.*

☐ *Можем да използваме някои вещи много пъти.*

3. Детективска загадка

Лео намира пластмасова бутилка.

Какво е най-добре да направи?

☐ *Да я хвърли на земята.*

☐ *Да я остави във водата.*

☐ *Да я изхвърли на правилното място за отпадъци.*

4. Малка мисия

Направи „зелено обещание“:

Днес ще използвам по-малко:

☐ *Пластмасови торбички*

☐ *Пластмасови чашки*

☐ *Излишни опаковки*

Моето обещание:

.....

Лео Листчето и големият празник на Земята

Настъпи най-важният ден в годината за парка. Още от сутринта всички приятели на Лео Листчето се събираха на голямата поляна. Имаше цветни знаменца от рециклирана хартия. Имаше кошници с плодове. Имаше музика, смях и много усмивки.

– Какво празнуваме днес? – попита едно малко зайче.

Лео се усмихна.

– Празнуваме нашата Земя! Денят, в който си спомняме колко красива е природата и колко много можем да направим за нея.

Но когато всички се приготвяха за празника, Лео забеляза нещо странно.

Едно място в парка беше празно.

Там някога растяха дървета, но сега имаше само суха земя.

Лео извади своя детективски тефтер.

„Случай №15: Дърветата на бъдещето.“

– Не може да има истински празник на Земята без нов живот – каза Лео.

Той извика приятелите си.

Всички решиха да засадят нови дървета. Децата изкопаха малки дупки. Бобрите донесоха вода. Птиците разнесоха семенца. Рижка избра най-хубавите места за младите дръвчета. Но точно когато първото дърво беше засадено...

небето потъмня.

Земята потрепери.

И се чу познатият глас:

– Ха... ха... ха...

Мраколис се появи.

Но този път изглеждаше различно.

Мантията му беше по-светла.

А в очите му нямаше само гняв.

– Защо сте толкова щастливи? – попита той.

Лео го погледна изненадано.

– Защото днес правим нещо добро за всички.

– Аз прекарах толкова време, опитвайки се да навредя на природата... – прошепна Мраколис.

Всички замълчаха.

– Бях сам – продължи той. – Мислех, че ако природата страда, аз ще стана по-силен. Но всеки път, когато вие помагахте, ставахте по-щастливи.

Лео пристъпи напред.

– Мраколис, всеки може да избере нов път.

– Дори аз? – попита магьосникът.

– Дори ти.

Мраколис погледна малкото дръвче, което току-що бяха засадили. Той протегна ръка и сложи малко вълшебно зрънце до корените му. Изведнъж около дръвчето се появи зелена светлина. То порасна. Появиха се нови листа. Птиците кацнаха на клоните му. Всички ахнаха.

– Това беше моята последна магия – каза Мраколис. – Магия за създаване, а не за разрушение.

От този ден Мраколис вече не беше злодей.

Той стана Мраколис – Пазителят на зелената магия.

Помагаше на Лео и приятелите му да се грижат за парка. Но вълшебната му мрачна мантия изчезна завинаги. На нейно място се появи зелена наметка с малки листенца.

А Лео записа последните думи в своя детективски тефтер:

„Случай №15 е решен. Най-голямата промяна започва тогава, когато някой избере да прави добро.“

Вечерта всички запалиха малки фенерчета и отпразнуваха Деня на Земята. Над парка светеха звездите. Под тях растяха новите дървета. А сред всички приятели стоеше Мраколис – вече не враг, а помощник. Защото Земята има нужда не от магии за разрушение... а от милиони малки добри дела.

Стани герой на Земята!

Мисия №15: Направи света по-зелен!

1. Какво можем да направим за природата?

Огради верните:

Да засадим дърво.

Да оставяме боклуци.

Да пестим вода.

Да рециклираме.

2. Вярно или невярно?

☐ *Всеки човек може да помогне на природата.*

☐ *Само големите хора могат да променят света.*

☐ *Малките добри дела имат значение.*

3. Последната загадка на Лео

Мраколис се промени, защото:

☐ *Разбра, че грижата и приятелството са по-силни от разрушението.*

☐ *Намери още боклуци.*

☐ *Искаше да стане по-лош.*

4. Моето обещание към Земята

Аз ще помогна на природата като:

.....
.....
.....

Ти стана истински герой на планетата

Ти помогна на Лео Листчето да покаже, че всеки може да промени света.

Дори най-мрачният магьосник може да открие доброто в себе си.

КРАЙ... или началото на ново приключение.

